

telse er derhos begrænset til et Beløb af 300 Kr., 200 Kr. og 100 Kr. aarlig, henholdsvis for 1ste, 2den og 3die Klasses Embeder.

Den i §'en foreslaaede Regel om et Fradrag af $\frac{1}{6}$ af Begyndelseslønnen for Tjenesteboligen er i Overensstemmelse med den af Lønningskommissionen af 1917 foreslaaede almindelige Ordning af dette Forhold, som man mener ogsaa bør finde Anvendelse paa Præsteembeder, hvorved bemærkes, at der ikke her er Brug for en Sondring mellem Boliger for gifte og for ugifte, da alle Præsteboliger er indrettede for gifte. Ved at inddrage det nævnte Fradrag paa en særlig Konto under Lønningsfondene vil man i nogen Maade have en Maalestok for, hvad der i de enkelte Aar kan anvendes til Istandsættelser og Nybygninger.

Man har ligeledes optaget den af Lønningskommissionen foreslaaede Regel om Vedligeholdelsen. Den nuværende Ordning paa dette Punkt har virket uensartet og derfor ikke retfærdigt, og det maa ogsaa fra det offentliges Side anses for ønskeligt, at Vedligeholdelsen helt lægges i det offentliges Haand. Det maa herved bemærkes, at denne Ordning vil medføre et langt mere indgaaende Tilsyn med Præsteboligerne end hidtil. Man har dog ikke anset det for rigtigt at foreslaa Bestemmelser herom i dette Lovforslag, men anser det for tilstrækkeligt, at man paapeger, at den nye Ordning formentlig vil nødvendiggøre, at der stilles Medhjælp til Raadighed for Ministeriet paa dette Omraade.

Med Hensyn til Bestemmelsen i 4. Stykke bemærkes, at der findes enkelte Tilfælde, hvor en Bolig er saaledes indrettet, at Dele af den er egnede til Udleje. For dette Forhold har der hidtil ikke været truffet nogen almindelig Ordning; i nogle Tilfælde har det ved Boligens Erhvervelse været en Forudsætning, at en Del skulde udlejes, og Indtægten er da medregnet ved Embedets Regulering; i andre Tilfælde er Indtægten tilfaldet Præsten. Hvor dette tillades i Fremtiden, er det, naar det offentlige iøvrigt overtager Vedligeholdelsen, nødvendigt at have en særlig Regel herom for disse Tilfælde, og hertil sigter den foreslaaede Bestemmelse.

Ved de fleste Præsteembeder paa Landet er der Avling. Efter Loven af 14. Marts 1913, jfr. kgl. Anordning af 13. Juni 1913, fastsættes det Beløb, hvormed Avlingen skal indgaa som Del af Lønningen, naar Præsten selv driver Avlingen, af Præstegaardskommissionen, og Ansættel-

sen gælder den paagældende Reguleringsperiode (5 Aar). Man har ment, hvor Avlingen ikke er bortforpagtet, og derfor Forpagtningsperioden rettest bør lægges til Grund, at det vil være rigtigt at give Adgang til en Fastsættelse for et længere Tidsrum, højst 12 Aar efter Arealets Størrelse, for at give Præsten Adgang til at indrette sig paa noget længere Sigt, hvorimod man ikke har ment at kunne foreslaa Fastsættelse paa Embedstid, hvad ogsaa har været paa Tale.

Præstegaardsbygningerne er nu forsikrede i de almindelige Brandforsikringer. Da Lønningsfondene nu helt skal overtage Bygningernes Vedligeholdelse og eventuelle Nyopførelser, finder man det naturligt, at disse Bygninger gaar ind under Statsbrandforsikringsfonden, hvad tidligere har været paatænkt.

Til § 22.

For Befordring paa Embedsrejser er der nu tillagt Præsterne et Beløb, der i Henhold til kgl. Anordning af 13. Juni 1913 fastsættes i hvert enkelt Tilfælde af Ministeriet fra 50 til 100 Kr. ved Pastorater med kun en Kirke og indtil 400 Kr. for Pastorater med flere Kirker. Disse Beløb er ikke tilstrækkelige i alle Tilfælde under de nugældende Priser, og man har derfor foreslaaet Maximum sat op til 600 Kr., ligesom man har slettet Sondringen mellem Etsogns- og Flersognspastorater, da der er Tilfælde, hvor der, skønt der kun er en Kirke, er store Kørselsudgifter (udstrakte Sogne med Kirketjeneste i Skoler og lign.).

Biskopper og Provster faar en Del af deres Kørselsudgifter dækkede dels gennem Amsraadet, dels af Kirkerne. Saavel for Biskopperne som for Provsterne forefalder dog adskillige Tjenesterejser, for hvilke de ikke har faaet Godtgørelse, f. Eks. til Møder med Menighedsraadene i Anledning af Præstevalg, og det findes derfor nødvendigt at have en Bestemmelse herom.

Til § 23.

I de fleste Præstegaarde findes en særlig Konfirmandstue eller et andet Værelse, hvori Læsning med Konfirmander kan foregaa, men hvor der ikke i Præstegaarden findes et dertil egnet Rum, og det derfor maa anses for at være nødvendigt for Præsten at leje Lokale, bør Udgiften derved dækkes. Udgiften til Konfirmandstuens Opvarmning og Rengøring har vi ment ligeledes bør dækkes som Embedsudgift.